

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 773/2020
22.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Предрага Арчабе, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката: Павла Мушицког и Бошка Таланчевског, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 28/2019 од 10.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 378/20 од 16.06.2020. године, у седници већа одржаној 22.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Предрага Арчабе, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 28/2019 од 10.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 378/20 од 16.06.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 28/2019 од 10.02.2020. године, окривљени Предраг Арчаба оглашен је кривим због извршеног кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од шест година и због извршеног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од девет месеци, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од шест година и три месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 09.08.2018. године па надаље. Окривљеном је на основу члана 87. став 1. у вези члана 246а став 3. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета; на основу члана 91. и 92. КЗ је од окривљеног одузета имовинска корист док му је на основу члана 151. ЗКП враћен новац, као у потврди о привремено одузетим предметима. На основу члана 258. став 4. ЗКП делимично је усвојен имовинскоправни захтев оштећеног АА, те је у том делу окривљени обавезан на извршење истог, док је у преосталом делу, у коме је одбијен, оштећени упућен на парнични поступак. Окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка који су пали на терет буџетских средстава суда, док је на основу члана 151. ЗКП МУП РС обавезан да

окривљеном Предрагу Арчаби и ББ врати предмете, као у изреци пресуде, побројане у потврди о привремено одузетим предметима.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 378/20 од 16.06.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Предрага Арчабе и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, браниоци окривљеног, адвокати Павле Мушицки и Бошко Таланчевски, на основу члана 482. ЗКП поднели су захтев за заштиту законитости због „битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и тачка 3) ЗКП“ уз предлог Врховном касационом суду „да усвоји поднети захтев и укине пресуду Апелационог суда у Новом Саду, те да предмет врати другостепеном суду на поновно суђење и одлучивање или да исту преиначи у погледу правне квалификације и одлуке о казни“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом бранилаца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на „недозвољеном доказу“, наредбама о претресању стана окривљеног и сведока ББ који докази не постоје у списима предмета и у које суд није извршио увид на главном претресу па се писани докази који су проистекли из ових наредби о претресању стана не могу користити као доказ у кривичном поступку јер исти без наредбе о претресању представљају незаконите доказе с`обзиром на то да су према начину прибављања у супротности са одредбама ЗКП.

Врховни касациони суд изнете наводе у захтеву бранилаца окривљеног Предрага Арчабе, оцењује као неосноване, а како је ова битна повреда кривичног поступка истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 3 другостепене пресуде, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Такође, поднетим захтевом бранилаца окривљеног се на исту битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП указује и наводима „да препознавање окривљеног Предрага Арчабе у ПУ Нови Сад није извршено у складу са одредбама ЗКП и из тих разлога се на доказима који су проистекли из препознавања не може заснивати судска одлука јер лица која су са окривљеним стајала у просторијама нису била исте чак ни сличне конституције као он, исте висине и изгледа, као ни животне доби, један је био припадник ромске националности, а остала тројица полицијски службеника који су радили на случају и које су оштећени имали прилике да

виде, окривљени је био принуђен да се пресвуче пре препознавања што је и констатовано као примедба на записницима о препознавању“.

Такође, Врховни касациони суд и ове наводе, изнете у захтеву бранилаца окривљеног Предрага Арчабе, адвоката Павла Мушицког и Бошка Таланчевског, оцењује као неосноване, а како је ова битна повреда кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП већ истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 3 и 4 другостепене пресуде - Апелационог суда у Новом Саду Кж1 378/20 од 16.06.2020. године, као довољне, јасне и аргументоване, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Поред наведеног, поднетим захтевом бранилаца окривљеног се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП. Међутим, на исту повреду кривичног закона се указује наводима да „није доказано“ да су код оштећеног критичном приликом наступиле тешке телесне повреде; да суд није правилно ценио исказе оштећеног ВВ и оштећеног АА с`обзиром да између њих постоји знатна противуречност; да је вештак медицинске струке Владимир Пилија у свом налазу и мишљењу закључио да је сведок оштећени АА губио свест иако не постоји доказ који би то потврдио, чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП.

Такође, поднетим захтевом бранилаца окривљеног се изричито нумерички указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране бранилаца окривљених, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, али уз образложење да је суд оптуженом одмерио казну затвора, због извршеног кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, у много врећем трајању него што је потребно да би се остварила сврха кажњавања, с`обзиром да није на прави начин оценио значај чињеница и околности који утичу на врсту и висину казне из ког разлога је казна знатно строжа односно драконска, на који начин се суштински указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Наводима у захтеву бранилаца окривљених да суд није образложио, у побијаној пресуди, због чега је одредио овако драконску казну од шест година затвора, посебно имајући у виду да је за предметно кривично дело предвиђен распон казне од три до 15 година, по налажењу овог суда се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како повреде закона из члана 440. ЗКП, члана 441. став 1. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране бранилаца окривљеног, поднети захтев је, у наведеним деловима, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с. р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић